

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שקלים-בשלשה פרקים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הא תמן תנינן: בן עזאי אומר האלוליים מתעשרין לעצמן, לא אפילו נולד עד עשרים ותשעה באלול, אית לך מימר בן עזאי כרבי שמעון ולא כרבנן?	אמר ליה: [רבי מנא]											
אלא כמה דאת אמר על דבן עזאי מניחן לשנה הבאה והן מתעשרין עם בני אלולים כן את אמר על דרבנן מניחן לשנה הבאה והן מתעשרין עם בני שנתן.	[רבי מנא]											
זאת אומרת ימים שהבכור מחוסר זמן בהן עולה לו לתוך שנתו	רבי חייא:											
שמע לה מן הדא כל הבכור אשר יולד וגו' הזכר תקדיש הא כיצד משעת לידתו את מונה לו שנה:	רבי מנא אמר ר' יונה אבא:											
בשלש קופות של שלש שלש סאין תורמין את הלשכה וכתוב עליהן אל"ף ב"ת גימ"ל	[ת"ק]											
יונית כתוב עליהן אלפ"א בית"א גמ"א	רבי ישמעאל:											
אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפילין ולא בקמיע שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שמא יעשיר ויאמר מתרומת הלשכה העשיר שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום שנאמר והייתם נקיים מה' ומישראל ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:												
מפנין אפילו ד' וחמש קופות	תמן תנינן:											
כמה היא שיעורן של קופות	ר' זעירא שאל את רבי יאשיה:											
נלמוד סתום מן המפורש	אמר ליה: [רבי ישעיה]											
בשלש קופות של שלש שלש סאין שהן תשעה סאין שהן עשרים ושבע סאין תורמין את הלשכה	דתניא:											
וכתוב עליהן אל"ף ב"ת גימ"ל												
מפני מה כתוב עליהן א' ב' ג'												
לומר מסתפק מן הראשונה קודם לשנייה ומן השנייה קודם לשלישית												
המוציא יין כדי מזיגת הכוס	תמן תנינן:											
כמה שיעורן של כוס	רבי זעירא שאל את רבי יאשיה:											
נלמד סתום מן המפורש	אמר ליה: [רבי ישעיה]											
ארבע כוסות שאמרו ישנן רביעית של יין האיטלקי	תני ר' חייא:											
טיטרוטון ורביע	רבי אבין:											
מהו לשתותן בכרך אחד												
אם שמען בבית הכנסת יצא	מדאמר רבי מנא אמר רבי יוסי הלל:											
הדא אמרה אם שתאן בכרך אחד יצא												
מהו לשתותן בפיסקין												
כלום אמרו שישתה לא כדי שישתה ולא שישתכר אם שתה בפיסקין אף הוא אינו משתכר												
מהו לצאת בין של שביעית												
יוצאין בין של שביעית	תני רב אושעיא:											
מהו לצאת בקונדיטין												
קונדיטין כיון	מדתני בר קפרא:											
הדא אמרה יוצאין בין קונדיטין												
מהו לצאת בין מזוגין												

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ◊ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ■ מרא-key

שקלים-בשלשה פרקים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
ממרא	מאן דאמר												
כהנה עד רביעית טהור יותר מכאן טמא	א"ל רבי יצחק בר ביסנא:							^					◊
ובעט ביה								O					◊
בגין דשאל לך את בעט ביה	אמר ליה רבי זריקא:							ז					◊
בגין דלא הות דעתי בי בעיטנא ביה	אמר ליה: [רב ביבי]							!					◊
והיו חייך תלואים לך מנגד זה שלוקח חטים לשנה ופחדת לילה ויום זה הלוקח מן הסדקי ולא תאמין בחיין זה הלוקח מן הפלטור	דאמר רבי חנן:							!					◊
ואנא סמיכנא אפלטור								!					◊
ומהו כדון								^					◊
על דם נבילה שהוא טהור	העיד ר' יהושע בן פתורה:							!					◊
מהו טהור, טהור מלהכשיר אבל לטמות מטמא								^					◊
דם השרץ כבשרו מטמא ואינו מכשיר ואין לנו כיוצא בו	תמן תנינן:							ז					◊
ודלמא לשיעור טומאתו שדמו מטמא כבשרו								!					◊
פליגי בה תרין אמוראין חד אמר טמא וחד אמר טהור	רבי יוסי:							!					◊
כרבי יהודה	מאן דאמר טמא:							!					◊
כר' יהושע בן פתורה	מאן דאמר טהור:							!					◊
ויואת, דרבי יהודה מוריינא דבי נשיאה הוה:	אמר ליה רב אבדומה דמן נחותה:							!					◊
שמא יעני ויאמרו כו':													◊ <
קוויץ לא יתרום מפני החשד	תני רבי ישמעאל												◊
הגוברין היו מפספסין בקילקין	תני:												◊
מדברין היו עמו משה שהוא נכנס עד שעה שהוא יוצא	תני:												◊
וימלא פומיה מו'								ז					◊
מפני הברכה	רבי תנחומא:							!					◊
בתורה ובנביאים ובכתובים מצאנו שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום	רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן:												◊
בתורה מנין - דכתיב והייתם נקיים מה' ומישראל													◊
בנביאים מנין - דכתיב אל אלהים ה' וגל וישראל הוא ידע													◊
בכתובים מנין - דכתיב ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם													◊
איזהו המחזור שבכולם	גמליאל זוגא שאל לרבי יוסי בר רבי בון:							^					◊
והייתם נקיים מה' ומישראל:	אמר ליה: [רבי יוסי בר רבי בון]							!					◊
של בית רבן גמליאל היה נכנס ושקלו בין אצבעותיו וזרקו לפני התורם והתורם מתכווין ודחפו לתוך הקופה													◊
אין התורם תורם עד שהוא אומר להם אתרום והן אומרין לו תרום תרום שלשה פעמים													◊
תרום את הראשונה וחיפה בקטבליאות השנייה וחיפה בקטבליאות השלישית לא היה מחפה ולמה היה מחפה שמא ישכח ויתרום מן הדבר התרום													◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא- key:	מימרא- statement ■ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	---

שקלים-בשלשה פרקים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	טז
תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל והשנייה לשם כרכים המוקפין לה והשלישית לשם בבל ולשם מדי ולשם מדינות הרחוקות:																		טו
של בית ר"ג וכו'.																		טז
אילו היו שני כריים ותרם מאחד מהן על חבירו שמא לא פטר חבירו																		טז
נחת רוח היא להם שלא יהא קרבן מתקרב אלא משלחן תחילה.																		טז
שמט את הקטבליאות נעשו כולן שיריים	תני:																	טז
שלישית היא היתה עשירה שבכולן שהיו בה אסטריאות של זהוב ודרכנות של זהוב	תני:																	טז
תרם את הראשונה לשם א"י ולשם כל ישראל שנייה לשם כרכים המוקפים ולשם כל ישראל והשלישית לשם בבל ומדי ולשם מדינות הרחוקות ולשם כל ישראל	תני:																	טז
נטל מן הראשונה א"פ שיש בראשונה נטל מן השנייה, נטל מן השנייה אף ע"פ שיש בשנייה נטל מן השלישית, שלמה שלישיית חזור לשנייה, שלמה שנייה חזור לראשונה, שלמו שלשתן חזור ושוקל חזור לשיריים	תני: [ת"ק]																	טז
מועלים בשיריים שמא יצטרכו להן בסוף	שהיה רבי מאיר אומר:																	טז
זריות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, תה"מ מביאה לידי אליהו זכור לטוב.	וכן היה רבי פנחס בן יאיר אומר:																	טז
זריות מביאה לידי נקיות דכתיב וכלה מכפר																		טז
נקיות מביאה לידי טהרה דכתיב וכפר עליה הכהן וטהרה																		טז
טהרה מביאה לידי קדושה דכתיב וטהרו וקדשו																		טז
קדושה מביאה לידי ענוה דכתיב כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח																		טז
ענוה מביאה לידי יראת חטא דכתיב עקב ענוה יראת ה'																		טז
יראת חטא מביאה לידי חסידות דכתיב וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו																		טז
חסידות מביאה לידי רוח הקדש דכתיב אז דברת בחזון לחסידיך																		טז
רוח הקדש מביאה לידי תחיית המתים דכתיב ונתתי רוחי בכם וחייתם																		טז
תחיית המתים מביאה לידי אליהו זכור לטוב דכתיב הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא																		טז
כל מי שקבוע בארץ ישראל ומדבר בלשון הקודש ואוכל פירותיו בטהרה וקורא ק"ש בבוקר ובערב יהא מבושר שכן עולם הבא הוא:	תנא בשם ר"מ:																	טז
הדרן עלך בשלשה פרקים																		טז

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ■ מרא-key

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
התרומה מה היו עושין בה לוקחין בה תמידין ומוספין ונסכיהם העומר ושתי לחם ולחם הפנים וכל קרבנות הציבור	מאן דאמר																					
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שחרן מתרומת הלשכה	[חכמים]																					
אף הרוצה מתנדב שומר חנם	רבי יוסי:																					
אף אתה אומר שאין באין אלא משל ציבור:	אמרו לו: [חכמים]																					
זמן עצי הכהנים והעם תשעה	[תמן תנינן]																					
מה ראה זמן עצי כהנים והעם להימנות																						
אלא בשעה שעלו ישראל מן הגולה ולא מצאו עצים בלשכה ועמדו אלו ונתנדבו עצים משל עצמן ומכרום לצבור וקרבו מהן קרבנות ציבור והתנו עמהן נביאים שביניהן שאפ"ל לשכה מליאה עצים ועמדו אלו ונתנדבו עצים משל עצמן שלא יחא קרבן מתקרב אלא משלהן תחילה																						
דרבי יוסה היא	רבי אחא:																					
אף הרוצה מתנדב ש"ח	דרבי יוסה אומר:																					
דברי הכל היא מה פליגין בגופו של קרבן אבל במכשירי קרבן כל עמא מודיי שהוא משתנה קרבן יחיד לקרבן ציבור	ר' יוסי בשם רבי אילא:																					
אשה שעשתה כתונה לבנה כשירה ובלבד שתמסרנה לציבור	תני:																					
דרבי יוסי היא	רבי אחא:																					
אף הרוצה מתנדב ש"ח	דרבי יוסי אומר:																					
דברי הכל היא מה פליגין בגופו של קרבן אבל במכשירי קרבן כל עמא מודיי שהוא משתנה קרבן יחיד לקרבן ציבור	רבי יוסי בשם ר' אילא:																					
מתני' פליגא על רבי אחא																						
אותן הימים נוהגין בשעת קרבן ושלא בשעת קרבן	[מתני' - חכמים]																					
אינן נוהגין אלא בשעת קרבן בלבד	רבי יוסי:																					
אנו היינו מבני סנאה בן בנימין וחל תשעה באב להיות בשבת ודחינו אותו למוצאי שבת והיינו מתעניין ולא משלימין:	ועוד מן הדא דתניא אמר רבי אליעזר בי רבי צדוק:																					
העומר ושתי לחם ולחם הפנים וכל קרבנות הציבור:																						
כל קרבנות היחיד והציבור באין מן הארץ ומן חוצה לארץ מן החדש ומן הישן חוץ מן העומר ושתי לחם שאין באין אלא מן החדש ומן הארץ	תמן תנינן:																					
דרבי ישמעאל היא	רב חונה בשם רבי ירמיה:																					
אין העומר בא מן הסוריא	דרבי ישמעאל אומר:																					
עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא קדושתה שמביאין ממנה העומר והביכורים ושתי לחם מה שאין מביאין כן מכל הארצות	תמן תנינן:																					
דרבי ישמעאל היא	ר' חייא בשם רבי ירמיה																					
אין העומר בא מן הסוריא	דרבי ישמעאל אומר:																					
מה חריש רשות אף קציר רשות יצא קציר העומר שהוא מצוה	תמן תנינן ר' ישמעאל:																					
אין העומר בא מן הסוריא	ר' ישמעאל כדעתיה דאמר:																					
מאן תנא שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שחרן מתרומת הלשכה ר' ישמעאל היא	[ת"ק]																					
דברי הכל היא לא מצאו בסוריא מביאין אותן ספיחין שבא"י	רבי יוסה:																					
ההן עומר מהו שירוע בתחילה																						

<p>♦ disputants- חולקים</p> <p>◊ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment-</p> <p>story- מעשה</p> <p>■ מקרא-key:</p>	<p>■ מירא-statement</p> <p>◊ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>																
<p>שקלים-התרומה</p> <p>מירא</p>	<p>מאן דאמר</p>	א ב ג ד ה ז ח ט י כ															
לא נמצא מקומן על השיריים שאינן נאכלין	רב חייא בר אדא בעי קומי רבי מנא:									!							
עשה כחמשה דברים שהן באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה	אמר ליה [רבי מנא]											!			◊		
כיצד הוא עושה נוטל מעות מן השולחני ונותן לקוצרין ולשומרין עד שלא יקרב העומר ומביא מעות מתרומת הלשכה ומחללין עליו															■		◊
וטבות כן												!					
כל מה שיתן הן הן דמיו משעה הראשונה	רבי אחא בשם רבי בא:											!					◊
אף בפתחי אבנים כן כיצד הוא עושה נוטל מעות משולחני ונותן לחוצבין ולסתתין עד שלא תינתן על גבי הדימוס ומשניתן על הדימוס מביא מעות מתרומת הלשכה ומחללין עליה	תנא:														■		◊
וטבת כן																	!
כל מה שיתן הן הן דמיה משעה הראשונה:	ר' יוסי בי רבי בון בשם שמואל:											!					◊
פרה ושעיר המשתלח ולשון של זהורית באין מתרומת הלשכה																	■
כבש פרה וכבש שעיר המשתלח ולשון שבין קרניו ואמת המים וחומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה	[ת"ק]															■	◊
כבש פרה כהנים גדולים עושים משל עצמן	אבא שאל:															■	◊
מותר שירי לשכה מה היו עושים בהן לוקחין בהן יינות שמנים וסתות והשכר להקדש דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]															■	◊
אין משתכרין בשל הקדש אף לא משל עניים	רבי עקיבא:															■	◊
מותר התרומה מה היו עושים בה - רקועי זהב ציפוי לבית קודש הקדשים	[ת"ק]															■	◊
מותר הפירות קיץ המזבח מותר תרומה לכלי שרת	רבי ישמעאל:															■	◊
מותר תרומה לקיץ המזבח מותר נסכים לכלי שרת	רבי עקיבא:															■	◊
מותר נסכים קיץ המזבח מותר התרומה לכלי שרת	רבי חנינה סגן הכהנים																■
לא היו מודים בפירות:	זה וה[ר"ע ור"ח]																◊
כבש פרה כל.																	■
ג' לשונות הן של שעיר בסלע של מצורע בשקל של פרה בשתי סלעים	ר' ישמעאל בר נחמן בשם רבי יונתן:															■	◊
של פרה בשתי סלעים ומחצה	רבי חזיה דברת חורין רבי בא בר זבדא בשם															■	◊
בעשרה זו	ואית דמפקין לישנא:																■
תלמידי חכמים המלמדין את הכהנים הלכות שחיטה הלכות קבלה הלכות זריקה נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	ר' יהודא בשם ר' שמואל:																◊
מבקרי מומי קדשים נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	רבי יצחק בר רדיפה בשם רבי אימי:																◊
מגיהי ספר העזרה נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	רבי אחא ר' תנחום בר חייה בשם ר' שמלאי:																◊
שני דיני גזילות נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	גידל בר בנימין בשם ר' אסי:																◊
נשים האורגות בפרוכת נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	שמואל:															■	◊
מתרומת בדיק הבית	רב חזיה:															■	◊
מה פליג																	^
עבד ליה ככלים	שמואל:											!		■		■	◊

<p>מירא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story מרא- key</p>
--	--

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מרא	מאן דאמר											
רב חונה: עבד ליה כבניין												
רבי חזקיה תנא ר' יהודה גרוגרות: העולה וההיכל והעזרות באין מבדק הבית, חוץ לעזרות באין משירי הלשכה												
והא תני: אבני ירושלים מועלין בהן												
וכי יש מעילה בשיריים												
אלא כרבי מאיר												
מועלין בשיריים	דרבי מאיר אמר:											
כלום אמר ר"מ אלא בתוך שנתו והכא חוץ לשנתו אנן קיימין	רבי חייה:											
השלחן והמנורה והמזבחות והפרוכת מעכבים את הקרבנות דברי ר"מ	רבי חזקיה תנא רבי יהודה גרוגרות [ר"מ]:											
אין לך מעכב את הקרבן אלא כרכוב וקרן בלבד	חכמים:											
ולא כן א"ר אלעזר ור' יוסי בן חנינה תריהון אמרין כל הן דכתיב נכח מעכב צלע אינו מעכב	[רבי אלעזר ורבי יוסי בן חנינה]											
ואפילו צלע מעכב	רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן:											
ואפי' שימה מעכב	רבי אילא בשם רבי שמואל בר נחמן:											
כאן בעבודות שבפנים כאן בעבודות שבחוץ	רבי חנינא:											
שחצית גדולה הייתה בבני כהנים גדולים שיותר מששים ככרי זהב היו מוציאין בה שהיה כבשה של פרה עומד ולא היה אחד מהן מוציא פירתו בכבשו של חברו אלא סותרו ובונה אותו משלו	רבי חנינא:											
שמעון הצדיק שתי פרות עשה לא בכבש שהוציא את זו הוציא את זו	התיב רבי עולא קומי רבי מנא והא תני:											
אית לך למימר שמעון הצדיק שחץ היה												
מאי כדון על שם מעלה היא כפרה סילסול היא כפרה												
זיוין וכתלים היו יוצאין מכאן ומכאן כדי שלא יצאו ויציצו הכהנים ויטמאו:	תני:											
אין משתכרין כל':	רבי עקיבא:											
אלא אם רצה יהיה ההפסד שלו והשכר להקדש מותר												
כהדא בר זמינא איתפקד גביה מדל דיתמין אתא ושאל לר' מנא												
אין בעית די ההפסד דידך ואגרה דתרויכון שרי	אמר ליה: [רבי מנא]											
רבי חייה בר אדא איתפקד גביה מדל דיתמין ועביד כן:	[רבי חייה בר אדא]											
מותר פירות כל':												
מתני' דר' ישמעאל היא												
מתניתא מותר פירות שכר להקדש, מותר נסכים זו סאה רביעית	רבי חייה בר יוסף פתר:											
מתניתא מותר פירות זו סאה רביעית, מותר נסכים לבירוצים	רבי יוחנן פתר:											
ולית ליה לרבי חייה בר יוסף לבירוצים												
מה דנפל לסאה רביעית נפל לבירוצים	רבי חזקיה:											
על דעתיה דרבי חייה בר יוסף ניחא אין משתכרין בשל הקדש אף לא בשל עניים לפיכך זה וזה לא היו מודין בפירות												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מזר-א: key	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
שקלים-התרומה	מאן דאמר											
על דעתיה דרבי יוחנן קשיא				⋄								יא
עמדו מג' יספק מד'	והא תנינן:			⋄								יא
זה וזה לא היו מודים בפירות	ותנינן:			⋄								יא
לא היו מודים בפירות בקיץ למזבח אבל מודין היו בכלי שרת				!								יא
עד כדון בירוצי ציבור ואפילו בירוצי יחיד ולא נמצאו כלי שרת באין משל יחיד	[בעי ר"ח בר בא]			⋄								יא
אשה שעשתה כתונת לבנה כשרה ובלבד שתמסרנה לציבור	כהדא דתנינן:			!								יא
עד כדון בירוצי לח ואפילו בירוצי יבש				⋄								יא
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא הובח פסול, אם יש זבח אחר יקרב עמו ואם לאו לנו נפסלו בלינה ואם לאו ימכרו ויפלו לקיץ המזבח:	כההיא דתנינן תמן:			!								יא
מותר הקטורת מה היו עושין בה מפרישין ממנה שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין בשכרן וחזורין ולוקחין אותה מתרומה חדשה												מ
ואם בא חדש בזמנו לוקחין אותה מתרומה חדשה ואם לאו מן הישנה:												יא
ולא נמצא הקדש מתחלל על ההקדש כיצד הוא עושה				⋄								ג
מביא מעות ומחללן על הבנין ומביא קטורת ומחלל עליהן ונותנים אותה לאומנין בשכרן	רבי שמעון בר ביסנא:			⋄ !								יא
אומר אני ינתנו לבית גרמו ולבית אבטינס שהיו בקיאיין בפיטום הקטורת ובמעשה לחם הפנים	רבי:			⋄ !								יא
והן שיהו חייבין להן מעות משעה ראשונה	רבי שמואל בר רב יצחק:			■								יא
לא היו חייבין להן מעות משעה הראשונה	רבי חייה בר בא בעי:			⋄ ^								יא
מקייצין בהן את המזבח	אתא רבי בא בשם ר' חייה בשם ר' יוסי:			!								יא
מחלפא שיטתיה דר' חייא בר בא תמן פשיטא ליה וכא צריכה ליה	רבי בא בר כהן בעי קומי ר' יוסה:			⋄								יא
הא דצריכא ליה בכלי שרת הא דפשיטא ליה בקיץ למזבח				!								יא
דאיתפלגון				!								יא
פיטמה בחולין ר' יוסי בי רבי חנינה אמר פסולה	[רבי יוסי בי רבי חנינה]:			⋄ ■ !								יא
כשירה	רבי יהושע בן לוי:			⋄ ■ !								יא
מה טעמא דרבי יוסי בי רבי חנינה				⋄ ^								יא
קודש היא שתהא הווייתה כקודש	[דרבי יוסי בי רבי חנינה]:			!								יא
מה טעמא דרבי יהושע בן לוי				⋄ ^								יא
קודש היא שתהא באה מתרומת הלשכה	[רבי יהושע בן לוי]:			!								יא
אתיא דרבי יוסי בן חנינה כשמואל ודרבי יהושע בן לוי כר' יוחנן	רבי יוסי בי רבי בון:			■								יא
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות ציבור רבי יוחנן אמר קטורת	דתנינן: [רבי יוחנן]			■ ■								יא
תיפתר באומן (משל בית אבטינס) שהיה נוטל בשכרו קטורת	רבי הושעיה:			■								יא
והרבי יוסי בי ר' חנינה כשמואל				■								יא
מכתשת עשו אותה ככלי שרת לקדש	דאמר רב הונא בשם שמואל:			■ ■								יא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
דבר שקדש בכלי שרת נפדה	רבי יוסי בי רבי אמה רבי חונא קומי רבי יוסי:	⊖												
ולא דשמואל היא	אמר ליה: [רבי יוסי]	!												
קל היא במותר	דשמואל:	!												
דאיתפלגון		!												
הותרו תמימים שמואל אמר נפדין כתמימים	[שמואל]	!	◆											
נפדין כפסולי המוקדשים	רבי יוחנן:	!	◆											
הותרו שעירים					▲									
אם עולה נפדית לא כל שכן חטאת	על דעתיה דשמואל:		◆	!										
ירעו	על דעתיה דר' יוחנן אמר ר' זעירא:		◆	!										
מקייצין בהן את המזבח	רבי שמואל בר רב יצחק:		◆	!										
וקשיא יש חטאת שקריבה עולה				⊖										
שנייא היא שאין קרבנות ציבור נקבעין אלא בשחיטה	רבי יוסה:			!										
תנאי ב"ד הוא על המותר שיקרבו עולות:	רבי חייה:			!										
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות הציבור ינתנו לאומנין בשכרן דברי ר"ע	[רבי עקיבא]												■	מ
אינה היא המידה אלא מפרשין מהן שחר האומנין ומחליין אותן על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחים אותה מתרומה חדשה	אמר לו בן עזאי:												■	יב
המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה על גבי מזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסיו לבדק הבית	[רבי אלעזר]												◆	יב
זכרים עצמן יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית	רבי יהושע:												◆	יב
רואה אני את דברי ר' אליעזר מדברי רבי יהושע שר' אליעזר הושה את מדותיו ור' יהושע חלק	רבי עקיבא:												■	יב
שמעתי את דברי שניהן המקדיש בפירוש כדברי ר' אליעזר והמקדיש סתם כדברי ר' יהושע	רבי פפיס:												■	יב
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויים לגבי מזבח ינות ושמיים ועופות ר' אליעזר אומר ימכרו לצרכי אותו המין ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית:	[רבי אליעזר]												■	יב
המקדיש וכו' לקרבנות ציבור:													■	יב
קטורת	רבי יוחנן:												■	יב
תיפתר באומן (משל בית אבטינס) שהיה נוטל בשכרו קטורת	רבי הושעיה:												■	יב
מה טעמא דבן עזאי													▲	יב
שאין ההקדש מתחלל על המלאכה אלא על המעות:													!	יב
יש בקדשי בדק הבית שסתם הקדשות לבדק הבית הקדש בדק הבית חל על הכל ומועלין בגידוליהן ואין בהן הנגיה לכהנים	תמן תנינן:												■	יב
דרבי ליעזר היא	רבי חנניה:												■	יב
המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה ע"ג מזבח זכרים ונקבות רבי ליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית	דתנינן: [רבי ליעזר]												■	יב
טעמא דרבי ליעזר ואש כי יקדיש את ביתו קודש לה' במה אנו קיימין אם בבית דירה כבר כתיב ואם המקדיש יגאל את ביתו אלא כי אנו קיימין במקדיש את נכסיו קדש לה' שסתם הקדשות לבדק הבית	רבי יוחנן:												■	יב
במה פליגין במקדיש נכסיו אבל במקדיש עדרו כל עמא מודיי שהוא למזבח	רבי זעירא רב חונה בשם רב:												◆	יב

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מימרא	רבי בא רב חונה בשם רב:												יב
מה פליגין במקדיש עדרו אבל במקדיש נכסיו כל עמא מודיי שהוא לבדק הבית													יב
על דעתיה דרבי זעירא ניחא ועל דרבי בא קשיא בהמה לא למזבח היא													יב
למזבח היא, ולמה סתם האישי הזה שהוא כאומר לא יהיה אלא לבדק הבית													יב
לא שנייא היא המקדיש נכסיו היא המקדיש עדרו היא המחלוקת	רבי יוחנן:												יב
קדשי בדק הבית שפודאן תמימין יצאו לחולין	רב חונה בשם רב רבי אבהו בשם רבי יוחנן:												יב
ולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן	מתני' אמרה כן:												יב
תיפתר שפדאן תמימין והוממו	רבי חזקיה בשם רב חסדא:												יב
ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן [מה שאין כן בקדשי בדק הבית]	רבי יוסה בשם רב חסדא מתני' אמרה כן:												יב
קדשי בדק הבית שפדאן תמימין יצאו לחולין, אין תימר לא יצאו לחולין היאך קדשי מזבח חלין על קדשי בדק הבית?	רבי חזקיה בשם רבי יוסה												יב
בעלי מומין קדושת המזבח חלה עליהן													יב
ליידה מילה													יב
לגיוה ולעבודה													יב
הפריש נקיבה לעולתו ולפסחו ולאשמו עושה תמורה	[ת"ק]												יב
לעולתו עושה תמורה ולפסחו ולאשמו אינו עושה תמורה	רבי שמעון:												יב
לעולתו ולפסחו ולאשמו אינו עושה תמורה	רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש:												יב
טעמא דר"ש - שכן מצינו נקיבה בעוף כשירה לבא עולה	רבי יוחנן:												יב
טעמא דר"ש בן יהודה - אם מין במינו הוא חלוק עליו כל שכן מין בשאינו מינו	ואמר ר' יוחנן:												יב
איהוה מין במינו שהוא חלוק עליו													יב
אשם בן שנה והביא בן שתיים בן שתיים והביא בן שלש לא יצא	כהדא דתני:												יב
רבי שמעון [כפי שמסר ר"ש בן יהודה] ורבי יהושע שניהם אמרו דבר אחד	רבי יוחנן:												יב
נקיבה לעולה לא קידשה אלא הקדש דמים	כמה דר' יהושע אמר:												יב
נקיבה לעולה לא קידשה אלא הקדש דמים	כן ר"ש אמר:												יב
אין תימר קדשה קדושת הגוף ירעו													יב
אין אני רואה את דברי רבי שמעון בפסח שהמותר פסח בא שלמים	רבי:												יב
וליאמא אין אני רואה דברי רבי שמעון באשם שהמותר אשם בא עולה													יב
אם הקדיש פסח בא שלמים גופו קרב שלמים אם הקדיש אשם בא עולה אין גופו קרב עולה	רבי אבין:												יב
מה פליגי													יב
הקדש דמים הקדיש	ההין אמר: [ר"ש]												יב
הקדש גופו הקדיש	וההין אמר: [רבי]												יב
טעמא דרבי יהושע - דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל וגו' אשר יקריב לה לעולה הכל קרב לעולה לרצונכם תמים זכר מנין אפי' נקיבות ת"ל בבקר לרבות את	רבי זעירא בשם ר"ש בן לקיש:												יב

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מימרא	רבי יצחק בי רבי אליעזר שאל: כתיב זכר ואת אמרת בבקר לרבות את הנקיבות ודכותה כתיב תמים ואת אמרת בבקר לרבות בעלי מומין, מה ביניהון?												יב:
ר"א אומר ימכרו כל המין:	רב: שבטא דכדכדא ביניהון:												יב:
ר"א אומר ימכרו כל המין:	ר"א אומר ימכרו כל המין:												יב:
טעמא דר"א - דבר אל אהרן ואל בניו וגו' אשר יקריבו לה' לעולה הכל קרב עולה לרצונכם תמים זכר יכול אפ"ל עופות ת"ל בבקר ולא עופות	ר' אבהו בשם ר' שמעון בן לקיש: רבי ירמיה ור' בון בר חייה הוון יתיבון ואמרין:												יב:
תמן א"ר יוחנן טעמא דר"ש שכן נקיבה שבעוף כשירה לבא עולה וכן אמר [ר"א] הכין	רבי יוסי: קיימתייה כהא דא"ר שמואל בשם ר' זעירא												יג:
כל שאינה יכולה ליקרב לא היא ולא דמיה לא קדשה אלא הקדש דמים	ר שמואל בשם ר' זעירא:												יג:
ואת אמרת יאות - להקריבו אין את יכול דכתיב בבקר ולא עופות, לפדותו אין את יכול שאין לעוף פדיון, לפום כן צריך מימר לא קדשה אלא קדושת דמים													יג:
טעמא דהין תנא [ר"ש בן יהודה בשם ר"ש] - ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' מה ת"ל טמאה אלא אפילו טמאה באותו השם	חברייא בשם רבי יוחנן ר' איבון בר נגרי אמר קומי												יג:
וקשיא בדא כתיב והעמיד והעריך													יג:
ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' כל שאינה ראויה ליקרב לא כאן ולא במקום אחר אינה עושה תמורה יצאת נקיבה לעולה אע"פ שאינה ראויה ליקרב כאן ראויה ליקרב במקום אחר	ר' זעירא בשם ר"א לא אמר כן אלא: רבי אבון ורבי בון בעון קומי רבי זעירא:												יג:
הרי הרובע והנרבע שאינן ראוין ליקרב לא כאן ולא במקום אחר והרי הן עושין תמורה	אמר לון: אף אני לא אמרתי אלא טמאה ממש												יג:
וקשיא בדא כתיב והעמיד והעריך:													יג:
אחת ל' יום משערין את הלשכה													יג:
כל המקבל עליו לספק סלתות מארבע עמדו משלש יספק מד' משלש ועמדו מד' יספק מד' שיד הקדש על העליונה													יג:
אם התליעה סולת התליעה לו ואם החמיץ יין החמיץ לו אינו מקבל מעותיו עד שיהא המזבח מרצה:													יג:
מיד היו מקבלין את מעותיהן והכהנים זרזין הן:	תני בשם ר"ש:												יג:
הדרן עלך התרומה													יג:

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ;
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
 נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review ◊
 מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלו הן הממונים שהיו במקדש:												■
יוחנן בן פנחס על החותמות												■
אחייה על הנסכים												■
מתיה בן שמואל על הפייסות												■
פתחיה על הקינין												■
פתחיה זהו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון.												■
בן אחייה על חולי מעיים												■
נחוניה חופר שיחיון												■
גביני כרוז												■
בן גבר על נעילת שערים												■
בן בבי ממונה על הפקיע												■
בן ארזא על הצלצל												■
הוגרס בן לוי על השיר												■
בית גרמו על מעשה לחם הפנים												■
בית אבטינס על מעשה הקטורת												■
ואלעזר על הפרוכת												■
ופנחס המלביש:												■
כשירי דור ודור בא למנות עליהן	חד - ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן										♦	◊
מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו	וחורנה [ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן]										♦	◊
על הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר שם רשעים ירקב מאן דאמר כשירי כל דור ודור בא למנות עליהן הוא אומר זכר צדיק לברכה מאן דאמר מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו על מי נאמר זכר צדיק לברכה על בן קטין ותביריו	תמן תנינן											■
כתיב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל זה ר"ע שהתקין מדרש ההלכות והגדות	רבי יונה:										♦	◊
אלו אנשי כנסת הגדולה תיקנו, אלא מה תיקן זה [ר"ע] כללות ופרטות	יש אומרים:										♦	◊
כתיב ממשפחת סופרים יושבי יעבץ מה ת"ל סופרים אלא שעשו את התורה ספורות ספורות	רבי אבהו:											◊
חמשה לא יתרמו תרומה												■
הו דברים הייבין בחלה												■
חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן												■
שלשים ושש כריתות בתורה												■
שלשה עשר דבר נאמרו בנבלת העוף הטהור												■
ד' אבות נזיקין												■
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	מאן דאמר											
כתיב לעזרא הכהן הסופר מה ת"ל סופר אלא כשם שהיה סופר בדברי תורה כך היה סופר בדברי חכמים	רבי אליעזר:										■	◇
הראשונים חרשו וחרעו ניכשו כיסחו עדרו קצרו עמרו דשו זרו ברוו טחנו הרקידו לשו קיטפו ואפו ואנו אין לנו מה לאכול	רבי' חגי בשם רבי שמואל בר נחמן										■	◇
אין הוון קדמאין מלאכין אנן בני אנש ואין הוון בני אנש אנן חמרין	רבי אבא בר זמינא בשם רבי זעירא:										■	◇
בההיא שעתא אמרין אפילו כחמרתיה דר' פנחס בן יאיר לא אידמינון	רבי מנא:										■	◇
חמרתיה דר"פ בן יאיר גנבתה ליסטאי בליליא עבדת טמירא גבון תלתא יומין ולא טעמה כלום בטר תלתא יומין אימלכון מחזרתה אמרון אפקונה מן הכא דלא תימות גבן אפקונה אזלת וקמת לה על תרעא דמרה שריית מנהקת. אמר לון: פתחון להדא עלובתא דאית לה תלת יומין דלא טעמה כלום. פתחין לה ועלת לה אמר לון: יהבו לה כלום תיכול. יהבון קומה שעורין ולא בעית למיכל. אמרין ליה: רבי לא בעית למיכל אמר לון: מתקנין אינון? אמרו ליה: אין. אמר לון: וארימתון דמיין? אמרון ליה: לא כן אלפון רבי הלוקח זרע לבהמה קמה לעורות שמן לאור פטור מן הדמאי אמר לון: מה נעבד לה להדא עלובתא דהיא מחמרה על גרמה סגין. וארימון דמיין ואכלת:												
פתחיה על הקינין.											■	<
בא וראה מה גדול הוא כוחו של אותו האיש פותח דברים ודורשן:											■	
ודע בע' לשון:											■	<
סנהדרין שיש בה שנים שיכולין לדבר וכולן ראויין לשמוע הרי זו ראויה לסנהדרין ג' הרי זו בינונית ד' הרי זו חכמה וביבנה היו בה ד' בן עזאי ובן זומא ובן חכינאי ור"א בן מתיה	תני										■	◇
פעם אחת יבשה א"י ולא ידעו מהיכן להביא עומר והוה תמן חד אילם דהוה יתיב חד ידיה על גגות וחד ידיה על צריפין אייתוניה קמיה דפתחיה	רב חסדא:										○	◇
אית אתר דמתקריא גגות צריפין או צריפין גגות	אמר להו: [פתחיה]										○	
אזלין לתמן ואשכחון											○	
פעם אחת נשדף כל העולם כולו ולא היו יודעין מהיכן להביא העומר והוה תמן חד אילם דהוה יהיב ידיה על עיניה וידיה על סוכרא אייתוניה לגבי פתחיה	רבי יוסה בי רבי בון:										○	◇
אית אתר דמתקריא עין סוכר או סוכר עין	אמר לון: [פתחיה]										○	
ואזלון תמן ואשכחון											○	
ג' נשים הביאו קיניהן אחת אומרת לעינתי ואחת אומרת לימתי ואחת אומרת לזיבתי											○	◇
זו שאומרת לעינתי סברין מימר שופעת כמעין											○	
בעינא סכנת	אמר לון: [פתחיה]										○	
זו שאומרת לימתי סברין מימר שופעת כים											○	
בימה סכנת	אמר לון: [פתחיה]										○	
זו שאומרת לזיבתי סברין מימר זבה ממש											○	
זאב בא ליטול את בנה:	אמר לון: [פתחיה]										○	
בן אחי' וכי':											■	<
ע"י שהיו הכהנים מהלכין יחיפים על הרצפה והיו אוכלין בשר ושותין מים היו באין לידי חולי המעים והוה ידע האי דין חמר טב למעייא והאי דין חמר סמם למעייא:											■	◇
נחוניא חופר שיחין:											■	<
שהיה חופר שיחין ומערות והוה ידע האי דין כיף מקורר מיא והאי דין כיף אית ביה שרברובי ועד היכין שרברובותיה משייה											■	◇
ומת בנו בצמא	רבי אליעזר:										○	
מאן דאמר רחמנא וותרן יתוותרון בני מעויי אלא מאריך רוחיה וגבי דידיה	רבי חנינא:										■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא-רא: key</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ממרא	מאן דאמר														
כתיב וסביביו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה	רבי אחא:								◆						◊
לא מטעם הזה אלא מן מה דכתיב ונורא הוא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן הרחוקים	רבי יוסי:								◆						◊
מעשה בחסיד אחד שהיה חופר בורות שיחין ומערות לעוברים ושבים פעם אחת היתה בתו עוברת להנשא ושטפה נהר והוון כל עמא עללין לגביה בעון מנחמיה ולא קיבל עלוי מתנחמא אאל רבי פנחס בן יאיר לגביה בעי מנחמיה ולא קיבל עלוי מתנחמא. אמר לון: דין הוא חסידכון? אמרו ליה: רבי כך וכך היה עושה וכך וכך אירע ליה. אמר איפשר שהיה מכבד את בוראו במים. והוא מקפחו במים. מיד נפלה הברה בעיר באת בתו של אותו האישי אית דאמרי בסוכתא איתערית ואית דאמרי מלאך ירד כמות ר' פנחס בן גביני כרוז:	רבי הגיי בשם רבי שמואל בר נחמן:								○						◊
שהיה מכרוז בבית המקדש מה היה אומר עמדו הכהנים לעבודה ולויים לדוכנן וישראל למעמדן	אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מתנות הרבה:								○						
בן גבר על נעילת שערים:	תירגם רב קומי דבית ר' שילא:														◊
קרא גברא אכרז כרוזא	אמרין ליה:														◊
אמור קרא תרנגולא	א"ל: [רב]								⸮						◊
והתנינן בן גבר אית לך למימר בר תרנגולא:	בן בבי על הפקיע:														◊
שהיה מזויג את הפתילות	ר' יוסי עאל לכופרה בעו ממנייא עלייהון פרנסים ולא קיבלון מינהן														◊
ר' יוסי עאל לכופרה בעו ממנייא עלייהון פרנסים ולא קיבלון מינהן	בן בבי על הפקיע - ומה אז זה שנתמנה על הפתילות זכה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם נתמנין על חיי נפשות לכ"ש:														◊
בן ארוה על הצלצל:	כי הא דתנינן תמן														◊
הניף אסגן בסודרין והקיש בן ארוה על הצלצל:	הוגרם בן לוי על השיר:														◊
נעימה יתירה היה יודע ואמרו עליו על הוגרם בן לוי שהיה מנעים את קולו בזמר וכשהיה נועץ גודלו בתוך פיו היה מוציא כמה מיני זמר והיו כל אחיו הכהנים נזקרים לו בבת ראש:	בית גרמו על מעשה לחם הפנים:														◊
בית גרמו על מעשה לחם הפנים:	בית גרמו היו בקיאינן במעשה לחם הפנים וברדייתו ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנים מאלכסנדריאה והיו בקיאינן במעשה לחם הפנים וברדייתו לא היו בקיאינן בית גרמו היו מסיקינן מבפנים ורודין מבחוץ ולא היתה מתעפשת ואלו היו מסיקינן מבפנים ורודין מבפנים והיתה מתעפשת.														◊
כיון שידעו חכמים בדבר הזה אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר כל פעל ה' למענהו.	שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להם שכרן י"ב מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד														◊
שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להם שכרן י"ב מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד	כ"ד היו נוטלים ונתנו להן מ"ה														◊
כ"ד היו נוטלים ונתנו להן מ"ה	אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מסורת הוא בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים והיו עושין כן לפני ע"ז שלהן														◊
אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מסורת הוא בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים והיו עושין כן לפני ע"ז שלהן	בדברים הללו מזכירין אותן לשבח: שלא יצא ביד בניהם פת נקיה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים הן אוכלים:														◊
בדברים הללו מזכירין אותן לשבח: שלא יצא ביד בניהם פת נקיה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים הן אוכלים:	בית אבטינס על מעשה הקטורת:														◊
בית אבטינס על מעשה הקטורת:	של בית אבטינס היו בקיאינן על מעשי פיתום הקטורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריאה של מצרים והיו בקיאינן בפיתום הקטורת ובמעלה עשר לא היו בקיאינן של בית אבטינס היתה מתמרת ועולה כמקל ופוסה ויורדת ושל אלו היתה פוסה מיד.														◊
של בית אבטינס היו בקיאינן על מעשי פיתום הקטורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריאה של מצרים והיו בקיאינן בפיתום הקטורת ובמעלה עשר לא היו בקיאינן של בית אבטינס היתה מתמרת ועולה כמקל ופוסה ויורדת ושל אלו היתה פוסה מיד.	כיון שידעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא נתנו וגי'														◊
כיון שידעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא נתנו וגי'															◊

מירא- statement ■
קושיא- challenge ;
שאלה- question ^
תירוץ- answer !
ראיה- proof ■

חולקים- disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review ◊
מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment <
מעשה- story O

מקרא- key:

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להן שכרן י"ב מנה היו נוטלין ונתנו להן כ"ד																					י.ד.	
כ"ד היו נוטלין ונתנו להן מ"ח	רבי יהודה:																					י.ד.
אמרו להן מפני מה אין אתם רוצין ללמד אמרו להן מסורת היא בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים ויהיו עושין כן לפני ע"ז שלהן																						י.ד.
בדברים הללו מזכירין אותן לשבח: שלא יצאת אשה משל אחד מהן מכושמת מעולם ולא עוד אלא כשהיה א' מהן נושא אשה ממקום אחר היה פוסק עמה ע"מ שלא תבשם שלא יהו אמרים ממעש פיתום הקטורת הן מתבשמות לקיים מה שנאמר והייתם נקיים מה' ומישראל																						י.ד.
פעם אחת הייתי עומד בירושלים ומצאתי תינוק אחד משל בית אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי ממשפחת פלוני אמרתי לו בני אבותיך לפי שנתכונו לרבות כבודן ולמעט כבוד שמים לפיכך כבודם נתמעט וכבוד שמים נתרבה	רבי יוסי																					י.ד.
מלקט הייתי עשבים אני ותינוק א' משל בית אבטינס וראיתי אותו שבכה וראיתי אותו ששחק אמרתי לו בני למה בכיתה אמר לי על כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה חקתה אמר לי על הכבוד המתוקן לצדיקים לעתיד לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומיתי לו בני הראהו לי אמר לי ר' מסורת בידי מאבותי שלא להראותו לביירויה	רבי עקיבא שח לי שמעון בן לוגא:																					י.ד.
פגע בי זקן אחד משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר לי ר' לשעבר היו בית אבא צנועין והיו מוסרין את המגילה הזאת אלו לאלו ועכשיו שאינן בית אבא נאמנים הילך את המגילה והזהר בה וכשבאתי והרציתי הברים לפני ר"ע זלגו עיניו דמעות ואמר מעתה אין אנו צריכין להזכירן לגנאי:	ר' יוחנן בן נורי:																					י.ד.
אלעזר על הפרוכת:																						י.ד.
שהיה ממונה על אורגי פרוכת:																						י.ד.
פנחס המלביש:																						י.ד.
שהיה מלביש בגדי כהונה גדולה																						י.ד.
מעשה בכהן אחד שהלביש לאיסטרט' אחד ונתן לו שמונה זהובים ואית דאמרי תרי עשר יתב ליה:																						י.ד.
אין פוחתין משבעה אמרו לוין וג' גוברין ואין עושין שררה על הצבור פחות משנים חוץ מבן אחיה שעל חולי מעיים ואלעזר שעל הפרוכת שאותן קיבלו רוב הציבור עליהן:																						י.ד.
אין פוחתין מ' גוברין ומ' אמרו לוין																						י.ד.
[אין פוחתין] משני כתליקין	תני:																					י.ד.
הדא הוא דכתיב ויחאל ועוהיו ונחת גוברין ועשאהל וירימות ויזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו אמרו לוין פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו קתליקין במפקד יחוקיהו המלך ועוריהו נגיד בית האלהים המלך וכ"ג כשהוא חותם הגיזבר חותם ונותנו לאמרוכל אמרוכל חותם ונותנו לקתליקון קתליקון חותם ונותנו לכהן גדול כ"ג חותם ונותנו למלך																						י.ד.
וכשהוא מתיר המלך רואה חותמו ומתיר כ"ג רואה חותמו ומתיר ומתיר חותמו ומתיר אמרוכל רואה חותמו ומתיר גיזבר רואה חותמו ומתיר:																						י.ד.
אין עושין שררה על הציבור בממון פחות משנים:																						י.ד.
על שם והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן	רב נחמן בשם רבי מנא																					י.ד.
מפסולת של לוחות העשיר משה הדא הוא דכתיב פסל לך שני לוחות אבנים פסל לך שתהא הפסולת שלך	רבי חמא בי רבי חנינא:																					י.ד.
מחצב של אבנים טובות ומרגליות ברא לו הקב"ה מתוך אהלו וממנו העשיר משה	רבי חנין:																					י.ד.
כתיב והביטו אחרי משה עד בואו האהלה																						י.ד.
תרין אמוראין חד אמר לגנאי וח"א לשבח																						י.ד.
חמון שקין חמון כרעין חמון קופר אכיל מן דיהודאי ושתי מן דיהודאי כל מדליה מן דיהודאי	מאן דאמר לגנאי:																					י.ד.
מחמי צדיקיא ומזכי טוביא דזכת למיחמי יתיה:	ומאן דאמר לשבח:																					י.ד.
ד' חותמות היו במקדש וכתוב עליהן עגל זכר גדי וחוטא	[ת"ק]																					י.ד.
ה' היו וארמית כתוב עליהן עגל זכר גדי חוטא דל וחוטא עשיר	בן עזאי:																					י.ד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
עגל משמש עם נסכי בקר גדולים וקטנים זכרים ונקיבות															■							יד:
גדי משמש עם נסכי הצאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות חוץ משל אלים															■							יד:
איל משמש עם נסכי אלים בלבד															■							יד:
חוטא משמש עם ניסכי שלש בהמות של מצורע															■							יד:
מי שהוא מבקש נסכים הולך לו אצל יוחנן שהוא ממונה על החותמות ונותן לו מעות ומקבל ממנו חותם בא אצל אחייה שהוא ממונה על הנסכים ונותן לו חותם ומקבל ממנו נסכים לערב באין זה אצל זה ואחיייה מוציא את החותמות ומקבל כנגדן מעות אם פחתו פחתו לו וישלם יוחנן מביתו ואם הותירו הותירו להקדש שיש הקדש על העליונה															■							יד:
מי שאבד חותמו ממתנין לו עד הערב ואם מצאו לו כדי חותמו נותנין לו ואם לאו לאו היו נותנין לו															■							יד:
ושם היום כתוב עליהן מפני הרמאין:															■							יד:
ולבן עזאי חוטא דל למה															⚡							יד:
מפני שמביא לוגו עמו	[בן עזאי]														⚡							יד:
ברם כרבנן															⚡							יד:
מביא גדי	[רבנן]														!							יד:
נסכי רחל מה															⚡							יד:
גדי משמש נסכי צאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות	מן מה דתנינן:														■							יד:
נסכי רחל כנסכי גדי דכתיב ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכשבים או בעזים	הדא אמרה:														■							יד:
לשור האחד למה נאמר															⚡							יד:
מגיד שלא חלק בין ניסכי עגל לניסכי שור שהיה בדין בן הצאן טעון נסכים ובן הבקר טעון נסכים אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לניסכי איל לכך נחלוק בין ניסכי עגל לניסכי שור ת"ל ככה יעשה לשור האחד מגיד שלא חלק בין ניסכי עגל לניסכי שור															!							יד:
או לאיל למה נאמר															⚡							טו:
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי בן שנה לניסכי בן שנתיים לכך נחלוק בין נסכי שנתיים לניסכי שלש ת"ל או לאיל האחד															!							טו:
או לשה בכשבים למה נאמר															⚡							טו:
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לנסכי איל לכך נחלוק בין ניסכי כשבה לניסכי רחל ת"ל או לשה בכשבים															!							טו:
או בעזים למה נאמר															⚡							טו:
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לניסכי איל לכך נחלוק בין נסכי גדי לניסכי תיש ת"ל או בעזים הקיש קטן שבעזים לגדול שבתישים מה זה בשלשת לוגין אף זה בשלשת לוגין:															!							טו:
ושם היום כתוב כו':															■							טו:
הגע בעצמך שזיוג אותו היום															⚡							טו:
שם משמר היה כתוב עליו															!							טו:
הגע בעצמך שזיוג אותו המשמר															⚡							טו:
שם היום שם שבת שם חודש היה כתוב עליהן אפילו רוצה לזייג אין מצוי לזייג:															!							טו:
שתי לשכות היו במקדש אחת לשכת חשאין ואחת לשכת הכלים															■							טו:
לשכת חשאין יראי חטא נותנין לתוכה בחשאי ועניים בני טובים מתפרנסין מתוכה בחשאי															■							טו:

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story		מקרא-key																	
מאן דאמר		שקלים-אלו הן הממונים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
טו.	לשכת הכלים כל מי שהוא מתנדב כלי זורקו לתוכה ואחת לשלשים יום הגיזברין פותחין אותה וכל כלי שמצאו בו צורך לבדק הבית מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין ללשכת בדק הבית:																				
טו.	ר' יעקב בר אידי ורב יצחק בן נחמן הוון פרנסים והוון יהבין לר' חמא אבוי דר' יהושעיה דינר והוא יהיב ליה לחורנין																				
טו.	רבי זכריה חתניה דר' לוי היו הכל מלויזין עליו אמרין דלא צריך והוא נסב. מן דדמך בדקין ואשכחין דהוה מפליג ליה לחורנין																				
טו.	רבי חיננא בר פפא הוה מפליג מצוה בליליא חד זמן פגע ביה רבהון דרוחיא א"ל לא כן אלפן ר' לא תשיג גבול רעך א"ל ולא כן כתיב מתן בסתר יכפה אף והוה מסתפי מיניה וערק מן קומי																				
טו.	אשרי נתן דלל אין כתיב כאן אלא אשרי משכיל אל דל זה שהוא מסתכל במצוה היאך לעשותה	רבי יונה:																			
טו.	כיצד היה רבי יונה עושה - כשהיה רואה עני בן טובים שירד מנסיו היה אומר לו בני בשביל שמעתי שנפלה לך ירושה ממקום אחר טול ואת פרע מן דהוה נסיב הוה א"ל מתנה היא לך																				
טו.	אית הוה סבין ביומינו מאן דהוה יהיב להון מבין ריש שתא לצומא רבא הוון נסבין מן בתר כן לא הוון נסבין אמרין דשתן גבן	חייא בר אדא:																			
טו.	נחמיה איש שיתין פגע בו ירושלמי אחד א"ל זכה עמי חדא תרגולתא א"ל הא לך טומיית דקופד וחבין קופר ואכיל ומית והיה צוות ואמר בואו וספרו להרוגו של נחמיה																				
טו.	נחום איש גם זו היה מוליך דורון לבית חמיו פגע בו מוכה שחין אחד א"ל זכה עמי ממה דאית גבך אמר ליה מיחזור חור ואשכחיה מית והוה אמר לקיבליה עינייא דחמינך ולא יסבון לך יסתמין ידיה דלא פשטן מיתן לך יתקטעון רגלייא דלא רהטן למיתן לך יתברון ומטתיה כן.																				
טו.	אי לי שאני רואה אותך בכך	סליק לגביה ר"ע אמר ליה																			
טו.	אי לי שאין אני רואה אותך בכך	א"ל: [נחום איש גם זו]																			
טו.	מה את מקלני	א"ל: [ר"ע]																			
טו.	ומה את מבעט ביסורין	א"ל: [נחום איש גם זו]																			
טו.	רבי הושעיה רבה הוה רביה דבריה חד סגי נהורא והוה יליף אכול עימיה בכל יום חד זמן הוה ליה אורחין ולא מטא מיכול עימיה ברמשא סליק לגביה א"ל לא יכעוס מרי עלי בגין דהוה לי אורחין יומא דין דאמרית דלא ליבזוי ביקרא דמרי יומא דין בגין כן לא אכלית עם מרי יומא דין																				
טו.	א"ל אתה פייסתה למאן דמתחמי ולא חמי דין דחמי ולא מתחמיא יקבל פיוסך																				
טו.	א"ל הדא מנא לך																				
טו.	א"ל מר"א בן יעקב																				
טו.	דר"א בן יעקב עאל חד דסגי נהורא לקרתיה יתב ליה ר"א בן יעקב לרע מיניה דיימרון דאילולי דהוה בר נשא רבא לא יתב ליה ר"א בן יעקב לרע מיניה עבדין ליה פרנסא דאיקר אמר לון מהו הכין אמרון ליה ר"א בן יעקב יתב לרע מינך																				
טו.	וצלוי עלוי הדא צלותא אתה גמלתה חסד למאן דמתחמי ולא חמי דין דחמי ולא מתחמי יגמול יתך חסד:																				
טו.	חמא בר חנינה ורבי הושעיא רבה הוון מטיילין באילין כנישתא דלוד																				
טו.	רבי חמא בר חנינה לרבי הושעיא:																				
טו.	כמה נפשות שיקעו אבותיך כאן, לא הוה אית בני נש דילעון באורייתא?	אמר ליה: [רבי הושעיה]																			
טו.	רבי אבון עבד אילין תרעיה דסדרא רבא אתא ר' מנא לגביה																				
טו.	חמי מאי עבדית	א"ל: [רבי אבון]																			
טו.	וישכה ישראל את עושהו ויבן היכולת, לא הוה בני נש דילעון באורייתא?:	א"ל: [רבי מנא]																			
טו.	קדשי המזבח מוציאין את הראוי להן מקדשי בדק הבית אין קדשי בדה"ב מוציאין את הראוי להן מקדשי מזבח ולא קדשי בדק הבית מקדשי בדק הבית	תנן התם:																			
טו.	כלי שמצאו בו צורך לבדק הבית מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין לבדק הבית	והא תנינן:																			
טו.	כיני מתני' ללשכת בדק הבית:	רבי חזקיה:																			
הדרן עלך אלו הן הממונים																					